

<div> <div><div> اعلامیه جهانی حقوق بشر </div></div> <div> <div></div> <div>مقدمه</div> </div> </div>
<div> <div><div> از آنجا که شناسائی حیثیت دائمی کلیهٔ اعضای خانواده بشری و حقوق یکسان و انتقال ناپذیر آنان اساسی آزادی و عدالت و صلح را در جهان تشکیل میدهد </div></div> <div> از آنجا که عدم شناسائی و تحقیر حقوق بشر منتهی به اعمال وحشیانه‌ای گردیده است که روح بشریت را به‌صیان واداشته و ظهور دنیایی که در آن افراد بشر در بیان و عقیده آزاد و از ترس و فقر فارغ باشند بعنوان بالاترین امال بشر اعلام شده است </div> <div> از آنجا که اساساً حقوق انسانی را باید با اجرای قانون حمایت کرد تا بشر بتواند آخرین علاج بی‌گام بر ضد ظلم و فساد مجبور نگردد </div> <div> از آنجا که اساساً لازم است توسعه روابط دوستانه بین ملل را مورد تشویق قرار داد </div> <div> از آنجا که مردم ملل متحد ایمان خود را بحقوق اساسی بشر و مقام و ارزش فرد انسانی و تساوی حقوق مرد و زن مجدداً در دستور اعلام کرده‌اند و تصمیم راسخ گرفته‌اند که به پیشرفت اجتماعی کمک کنند و در محیطی (آزاد) وضع زندگی بهتر یسود </div> <div> از آنجا که دولت معتمد شده‌اند که احزام جهانی و رعایت واقعی حقوق بشر و آزادی‌های اساسی را با همکاری سازمان ملل متحد تأمین کنند </div> <div> از آنجا که حسن نظام مشترکی نسبت باین حقوق و آزادیها برای اجرای کامل این تعهد کمال اهمیت را دارد </div> <div> ، حقوق بشر را آلمان مشترکی وای تمام مردم و کلیهٔ ملل اعلام میکند تا جمیع افراد و همهٔ ارکان اجتماع این اعلامیه را دائماً در مد نظر داشته باشند و مجاهدت کنند که بوسیلهٔ تعلیم و تربیت احزام این حقوق و آزادیها توسعه یابد و با تدابیر تدریجی ملی و بین‌المللی، شناسائی و اجرای واقعی و حیاتی آنها، چه در میان خود ملل و چه در بین مردم کشورهای که در قلمرو آنها میباشد، تأمین گردد </div> <div> مادهٔ اول </div> <div> تمام افراد بشر آزاد بدینا میابند و از لحاظ حیثیت و حقوق با هم برابرند. همه دارای عقل وجدان میباشند و باید نسبت بیکدیگر با روح وادری رفتار کنند </div> <div> مادهٔ دوم </div> <div> هر کس میتواند بدون هیچگونه تمایز مخصوصاً از حیث: نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، عقیدهٔ سیاسی یا هر عقیدهٔ دیگر و همچنین ملیت، وضع اجتماعی، ثروت، ولادت یا هر موقعیت دیگر، از تمام حقوق و کلیهٔ آزادی‌هایکه در اعلامیه ذکر حاضر شده است، بهره‌مند گردد </div> <div> بعلاوه هیچ تبعیضی بعمل نتواند آمد که مبتنی بر وضع سیاسی، اداری و قضائی یا بین‌المللی کشور یا سزیمینی باشد که شخص بان تعلق دارد، خواه این کشور مستقل، تحت قومیت یا غیر خودمختار بوده یا حاکمیت آن بشکلی محدود شده باشد </div> <div> مادهٔ سوم </div> <div> هر کس حق زندگی، آزادی و امنیت شخصی دارد </div> <div> مادهٔ چهارم </div> <div> احدی را نمیتوان در درگی نگاهداشت و داد و ستد بردگان بهر شکلی که باشد ممنوع است </div> <div> مادهٔ پنجم </div> <div> احدی را نمیتوان تحت شکنجه یا مجازات یا رفتاری قرار داد که طالامانه و یا بر خلاف انسانیت و شئون بشری یا مومن باشد </div> <div> مادهٔ ششم </div> <div> هر کس حق دارد که شخصیت حقوقی او در همه‌جا بعنوان یک انسان در مقابل قانون شناخته شود </div> <div> مادهٔ هفتم </div> <div> همه در برابر قانون مساوی هستند و حق دارند بدون تبعیض و باالویه از حمایت قانون برخوردار شوند. همه حق دارند در مقابل هر تعجیبی که ناقض اعلامیه حاضر باشد و بر علیه هر تحریکی که برای چنین تعجیبی بعمل آید بطور تساوی از حمایت قانون بهره‌مند شوند </div> <div> مادهٔ هشتم </div> <div> در برابر اعمالی که حقوق اساسی فرد را مورد تجاوز قرار بدهد و آن حقوق بوسیله قانون اساسی یا قانون دیگری وای او شناخته‌شده باشد، هر کس حق رجوع بواثر بمحاکم ملی صالحه دارد </div> <div> مادهٔ نهم </div> <div> احدی نمیتواند خورسرنه ترفیف - حبس یا تبعید بشود </div> <div> مادهٔ دهم </div> <div> هر کس با مساوات کامل حق دارد که دعوایش بوسیله دادگاه مستقل و بی‌طرفی، منصفانه و علناً رسیدگی بشود و چنین دادگاهی دربارهٔ حقوق و ازایات او یا هر اتهام جزائی که باو عوجه پیدا کرده باشد ارجحاً تصمیم بنماید </div> <div> مادهٔ یازدهم </div> <div> هر کس که به رعکازی متهم شده باشد بی‌گناه محسوب خواهد شد تا وقتی‌که در جریان یک دعوی عمومی که در آن کلیه تصمیم‌های لازم وای دفاع از تأمین شده باشد تصمیم او قانوناً محرز گردد </div> <div> هیچکس برای انجام یا عدم انجام عملی که در موقع ارتکاب، آن عمل بموجب حقوق ملی یا بین‌المللی جرم شناخته نمیشده است محکوم نخواهد شد. بهمین طریق هیچ مجزائی شدیدتر از آنچه که در موقع ارتکاب جرم بدان تعلق میگرفت دربارهٔ احدی اعمال نخواهد شد </div> <div> مادهٔ بیازدهم </div> <div> احدی در زندگی خصوصی، امور خانوادگی، اقامتگاه یا مکانبات خود، نباید مورد مداخله‌های خورسرنه واقع شود و شرافت و اسم و رسمش نباید مورد حمله قرار گیرد. هر کس حق دارد که در مقابل اینگونه مداخلات و حملات مورد حمایت قانون قرار گیرد </div> <div> مادهٔ سیزدهم </div> <div> هر کس حق دارد که در داخل هر کشوری آزاده عبور و مرور کند و محل اقامت خود را انتخاب نماید </div> <div> هر کس حق دارد هر کشوری و از جمله کشور خود را ترک کند یا به کشور خود باز گردد </div> <div> مادهٔ چهاردهم </div> <div> هر کس حق دارد در برابر تعقیب شکنجه و آزار پناهمگمی جستجو کند و در کشورهای دیگر پناه اختیار کند </div> <div> در مواردی که تعقیب واقعاً مبتنی بجرم عمومی و غیرسیاسی یا رفتاریهای مخالف با اصول و مقاصد ملل متحد باشد، نمیتوان از این حق استفاده نمود </div> <div> مادهٔ پانزدهم </div> <div> هر کس حق دارد که دارای تابعیت باشد </div> <div> احدی را نمی‌توان خورسرنه از تابعیت خود یا از حق تغییر تابعیت محروم کرد </div> <div> مادهٔ شانزدهم </div> <div> هر زن و مرد بالعی حق دارند بدون هیچگونه محدودیت از نظر نژاد، ملیت، تابعیت یا مذهب یا همدیگر زناشویی کنند و تشکیل خانواده دهند. در تمام مدت زناشویی و هنگام انحلال آن، زن و شوهر در کلیه امور مربوط بازنواج، دارای حقوق مساوی میباشند </div> <div> ازنواج باید با رضایت کامل و آزادانه زن و مرد واقع شود </div> <div> خانواده رکن طبیعی و اساسی اجتماع است و حق دارد از حمایت جامعه و دولت بهره‌مند شود </div> <div> مادهٔ هفدهم </div> <div> هر شخصی منفرداً یا بطور اجتماعی حق مالکیت دارد </div> <div> احدی را نمیتوان خورسرنه از حق مالکیت محروم نمود </div> <div> مادهٔ هیجدهم </div> <div> هر کس حق دارد که از آزادی فکر، وجدان و مذهب بهره‌مند شود. این حق منضمن آزادی تغییر مذهب یا عقیده و همچنین منضمن آزادی اظهار عقیده و ایمان میباشد و نیز شامل تعلیمات مذهبی و اجرای مراسم دینی است. هر کس میتواند از این حق منفرداً یا مجتمعاً بطور خصوصی یا بطور عمومی برخوردار باشد </div> <div> مادهٔ نوزدهم </div> <div> هر کس حق آزادی عقیده و بیان دارد و حق مزبور شامل آنست که از دانشن عقاید خود بیام و امضایی نداشته باشد و در کتب اطلاعات و افکار و در اخذ و انتشار آن تمام وسائل ممکن و بدون ملاحظات مرزی آزاد باشد </div> <div> مادهٔ بیستم </div> <div> هر کس حق دارد آزادانه جمعیت‌های مسالمت‌آمیز تشکیل دهد </div> <div> هیچکس را نمیتوان مجبور بشرکت در اجتماعی کرد </div> <div> مادهٔ بیست و یکم </div> <div> هر کس حق دارد در اداره امور عمومی کشور خود، خواه مستقیماً و خواه با وسایط نمایندگانی که آزادانه انتخاب شده باشند شرکت جوید </div> <div> هر کس حق دارد یا تساوی شرایط، بمشاعل عمومی کشور خود مثال آید </div> <div> اساسی و منشاء قدرت حکومت، ارادهٔ مردم است، این اراده باید بوسیله انتخاباتی اوار گردد که از روی صداقت و بطور افوازی صورت پذیرد. انتخابات باید عمومی و با رعایت مساوات باشد و با رای محفی یا طریقه‌ای نظیر آن انجام گیرد که آزادی را تأمین نماید </div> <div> مادهٔ بیست و دوم </div> <div> هر کس بعنوان عضو اجتماع حق امنیت اجتماعی دارد و مجاز است بوسیلهٔ سامعی ملی و همکاری بین‌المللی حقوق اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی خود را که لازمهٔ مقام و رفاهش است با رعایت تشکیلات و منابع هر کشور بدست آورد </div> <div> مادهٔ بیست و سوم </div> <div> هر کس حق دارد کار کند، کار خود را آزادانه انتخاب نماید، شرایط منصفانه و رضایت بخشی وای کار خواستار باشد و در مقابل بیکاری مورد حمایت قرار گیرد </div> <div> همه حق دارند که بدون هیچ تبعیض، در مقابل کار مساوی اجرت مساوی دریافت دارند </div> <div> هر کس که کار میکند بپرداز منصفانه و رضایت بخشی میشود که زندگی او و خانواده‌اش را موافق شئون انسانی تأمین کند و آزا در صورت لزوم با هر نوع وسائل دیگر حمایت اجتماعی تکمیل نماید </div> <div> هر کس حق دارد که وای خود از منابع خود یا دیگران انتخابیه تشکیل دهد و در انتخابها نیز شرکت کند </div> <div> مادهٔ بیست و چهارم </div> <div> هر کس حق استراحت و فراغت و تفریح دارد و بخصوص بمحدودیت معقول ساعات کار و مرخصی‌های انوری با اخذ حقوق ذیق میباشد </div> <div> مادهٔ بیست و پنجم </div> <div> هر کس حق دارد که سطح زندگی و سلامتی و رفاه خود و خانواده‌اش را از حیث خوراک و مسکن و مراقبت‌های طبیی و خدمات لازم اجتماعی تأمین کند و همچنین حق دارد که در مواقع بیکاری، بیماری، نقس انصاف، بیوگی، پیری یا در تمام موارد دیگری که بعقل خارج از اردهٔ انسان مسائل انوری معاشی از دست رفته باشد از شرایط آبرومندان زندگی برخوردار شود </div> <div> مافران و کودکان که دارند که از کمک و مراقبت محرومی بهره‌مند شوند. کودکان چه بر اثر ازنواج و چه بدون ازنواج بدینا آمده باشند، حق دارند که همه از یکجور حمایت اجتماعی برخوردار شوند </div> <div> مادهٔ بیست و ششم </div> <div> هر کس حق دارد که از آموزش و پرورش بهره‌مند شود. آموزش و پرورش لاقفل تا حدودی که مربوط بتعلیمات ابتدائی و اساسی است باید مجانی باشد. آموزش ابتدائی اجباری است. آموزش حرفه‌ای باید با شرایط تساوی کامل بروی همه باز باشد تا همه بتا باستعداد خود بتوانند از آن بهره‌مند گردند </div> <div> آموزش و پرورش باید طوری هدایت شود که شخصیت انسانی هر کس را بعد اکل رشد آن برساند و احترام و آزادی‌های بشر را تقویت کند. آموزش و پرورش باید حسن نظام، گذشت و احترام عظیم مخالف و دوستی بین تمام ملل و جمعیت‌های نژادی یا مذهبی و همچنین توسعه فعالیت‌های ملل متدرا درراه حفظ صلح تسهیل نماید </div> <div> بچه و مادر در انتخاب نوع آموزش و پرورش فرزندان خود نسبت بدیگران اولویت دارند </div> <div> مادهٔ بیست و هفتم </div> <div> هر کس حق دارد آزادانه در زندگی فرهنگی اجتماعی شرکت کند، از فنون و هنرها منتفع گردد و در پیشرفت علمی و فوائد آن سهیم باشد </div> <div> هر کس حق دارد از حمایت منافع معنوی و مادی آثار علمی، فرهنگی یا هنری برخوردار شود </div> <div> مادهٔ بیست و هشتم </div> <div> هر کس حق دارد برقراری نظمی را بخواهد که از لحاظ اجتماعی و بین‌المللی حقوق و آزادی‌های او را که در این اعلامیه ذکر گردیده است تأمین کند و آنها را بمورد عمل بگمارد </div> <div> مادهٔ بیست و نهم </div> <div> هر کس در مقابل آن جامعه‌ای وظیفه دارد که رشد آزاد و کامل شخصیت او را میسر سازد </div> <div> هر کس در اجرای حقوق و استفاده از آزادیهای خود فقط تابع محدودیت‌هایست که بوسیلهٔ قانون بمنحصر بشودنظر تأمین شناسائی و مراعات حقوق و آزادیهای دیگران و برای رعایت مقتضیات صحیح اخلاقی و نظم عمومی و رفاه همگانی در شرایط یک جامعه دموکراتیک وضع گردیده است </div> <div> این حقوق و آزادیها در هیچ موردی نمیتانند بر خلاف مقاصد و اصول ملل متحد اجرا گردد </div> </div>

